Bibel och Bekännelse

Nr 1 2015 – årgång 29. Finlandsupplaga årgång 1

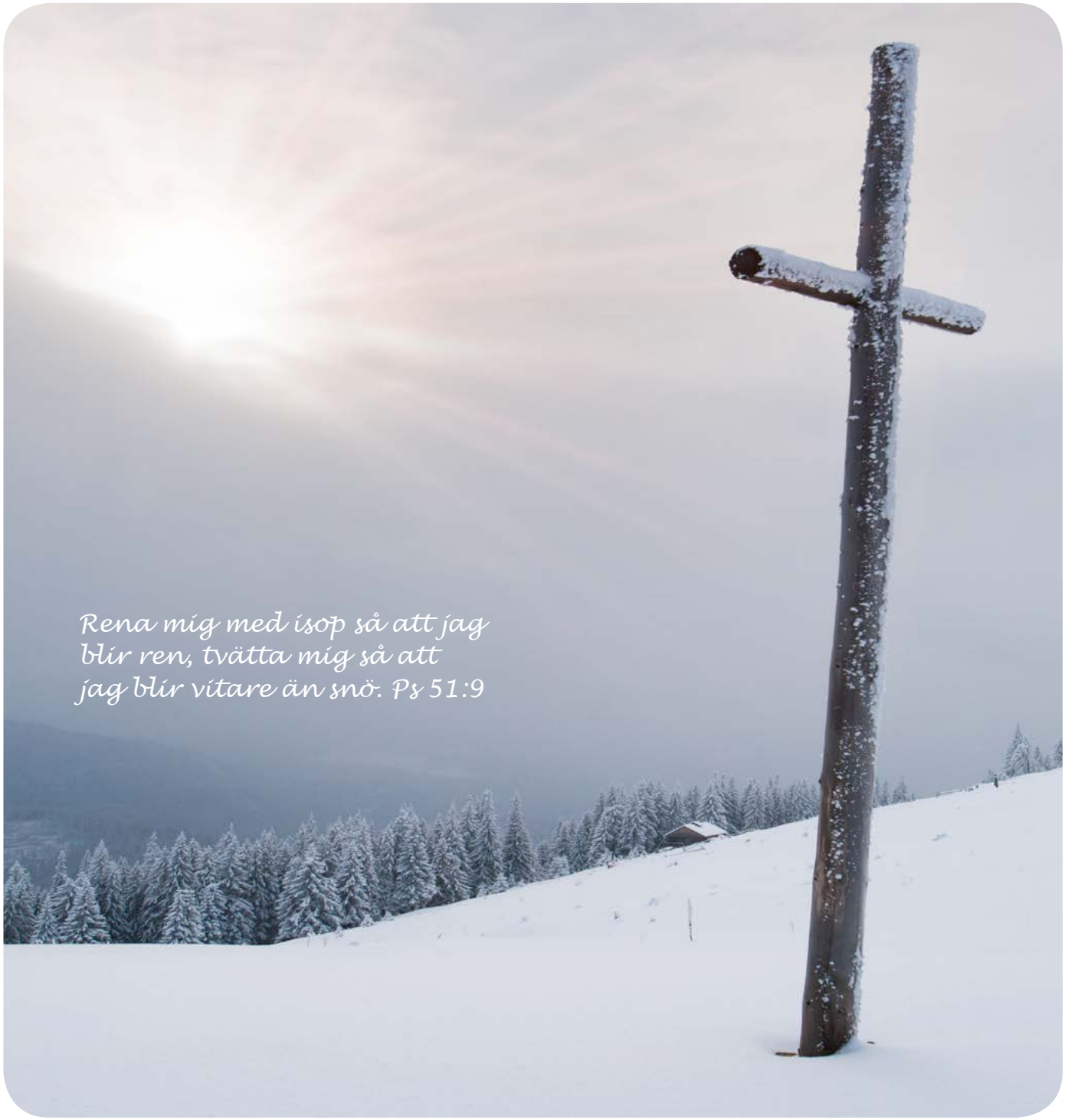

© DEPOSITFOTO

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 5 nummer om året. Tidningen utkommer i två delvis olika upplagor.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Øyvind Edvardsen, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edvardsen.

Layout: Kjell Petter Bakken

Redaktionsråd för Finlandsupplagan: Hans Ahlskog, Øyvind Edvardsen, Ola Österbacka.

Redaktionssekreterare och expedition: Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383. E-post till red.rådets medlemmar: fornamn.efternamn@sanktjohannes.info.

Internet: http://sanktjohannes.info

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse. **Frivillig prenumerationsavgift** kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

Välkommen till "Finlandsupplagan" av Bibel och Bekännelse!

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling (Vasa och Pedersöre) har gjort ett avtal med Lutherska bekännelsekyrkan i Sverige att ge ut en specialupplaga av tidningen för våra vänner i Finland. Vi kommer att utelämna några LBK-specifika inslag, främst verksamhetsinformation, och i stället lägga in information om vår församling och dess verksamhet. Denna redaktionella sida kommer också att vara unik för Finlandsupplagan.

Vi samarbetar med LBK-redaktionen kring materialet i tidningen och vi vill uttrycka vår tacksamhet över att vi får räkna oss tillgodo det redaktionella arbete som utförs, och likaså arbetet med LBK-layouten som görs av Kjell Petter Bakken i Norge.

Det första numret sänder vi ut till ett ganska stort antal adresser. Dessutom sänder vi ut information till en grupp e-postadresser att numret kan hämtas i pdf-form på vår webbplats **http://sanktjohannes.info**. Dessa adresser från Föreningen Logos prenumerantregister har vi fått lov att använda, eftersom tidningen Logos har lagts ner. Den som i fortsättningen inte önskar få tidningen kan meddela om saken till redaktionen. Den som önskar få tidningen i pappersformat ombeds meddela namn och adress.

Att trycka och distribuera en dylik tidning kostar givetvis en del. Vi sänder gärna tidningen utan förbindelse från din sida, och hoppas att den kan bli till välsignelse för dig och dem du delar den med. Vi vet också att det finns många som gärna ger ett frivilligt bidrag till kostnaderna, och det är vi tacksamma för.

Varför vill vi ge ut en sådan här tidning?

Först och främst för att en biblisk och luthersk undervisning i den kristna tron behövs allt mer i dessa tider, när den gängse tron rör sig allt längre bort från centrum, och när nyhedendomen tränger på allt mer. Vi behöver en evangeliserande tidning för vår egen uppbyggelse och för ungdomens fostran. Och vi behöver en tidning som vi med gott samvete kan ge till grannar och vänner och lämna på mottagningscentraler och i bibliotek.

Att sprida Guds ord är även huvudsyftet med vår församlings verksamhet. Här intill presenteras grunderna i vår tro. Vi vill erbjuda undervisning om denna tro i gudstjänster, bibelstudier och via vår webbplats, där vi erbjuder ett stort antal inspelningar. Tack vare modern teknik kan vi erbjuda många fler tillgång till denna undervisning än den lilla skara som samlas i våra gudstjänstlokaler.

Med denna tidning inbjuder vi dig att ta del av denna verksamhet!

Ola Österbacka

Fastetiden

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sina ansikten för att visa människor att de fastar. Jag säger er sanningen: De har fått ut sin lön.

Nej, när du fastar, smörj in ditt huvud och tvätta ditt ansikte så att inte människor ser att du fastar, utan bara din Far som är i det fördolda. Då ska din Far, som ser i det fördolda, belöna dig.

Samla er inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och tjuvar bryter sig in och stjäl. Samla er skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och inga tjuvar bryter sig in och stjäl. För där din skatt är, där kommer ditt hjärta att vara. (Matt 6:16-21)

Fastetiden börjar och vi närmar oss hela den kristna kyrkans stora höjdpunkt. Vi närmar oss påsken där vi firar vår Frälsares Jesu Kristi lidande, död och uppståndelse för oss och för våra synder. Fastetiden är tecknet på att Frälsningen är nära. Den påminner oss om att vi har en levande Frälsare som har tagit på sig all vår synd och skuld och förbereder oss för den glädje som tillfaller varje människa som fått sina synder förlåtna och som fått bli ett Guds barn. Fastetiden är en förberedelse för glädjen över vår uppståndne Frälsare och det eviga livet som han vunnit för oss med sin egen kropp och sitt eget blod. Ja, vi har denna glädje här och nu. Vi äger den genom tron som Gud själv har skänkt oss. I fastan kan den kristne glädja sig över sin Frälsare.

Det är 40 dagar mellan askonsdagen och påskdagen. Om ni räknar noga kommer ni att upptäcka att det inte stämmer om man räknar med alla veckodagarna. Söndagarna räknas nämligen inte med. Ända sedan tiden när de första kristna firade gudstjänst har söndagen räknats som en liten påskhögtid i sig själv. Varje söndag samlas de kristna kring sin uppståndne Frälsare. Varje söndag får vi en smakbit av evigheten när vi får samlas med våra bröder och systrar i tron. När vi samlas kring Guds Ord på söndagen och låter Kristus vara mittpunkt så fyller det oss med glädje och tröst. Genom Ordet kommer Gud själv till oss och genom nattvarden får vi syndernas förlåtelse och ny kraft att leva våra liv i denna värld. Gudstjänsten ger oss det vi behöver eftersom vi där får ta emot Frälsarens gärningar för oss och lämna våra egna gärningar hos honom. Varje söndag är som en liten påskdag i sig själv. Därför räknas söndagarna inte med i fastetiden.

Moselagen i Gamla testamentet föreskrev endast en dag varje år som fastedag. Fariseérna fastade

© KJELL PETTER BAKKEN

däremot två dagar i veckan. De såg alltså till att ha god marginal till det krav som Gud hade ställt i Moselagen. Det var inte nog för fariseérna att fasta, det var också viktigt för dem att visa för andra att de fastade. Jesus kallade dem hycklare. De visade upp sig med sina sura miner och såg dystra ut. De samlade beröm och heder av människor genom att framstå som heliga och gudfruktiga.

I nya testamentet finns ingen lag eller påbud om att fasta. Jesus säger själv att man inte alls ska visa någon att man fastar. Han säger: ”Smörj in ditt huvud och tvätta ditt ansikte så att inte människor ser att du fastar, utan bara din Far som är i det fördolda.” Som friköpta Guds barn behöver vi inte fasta. Vi kan nämligen inte förtjäna något eller på något sätt bidra till vår frälsning och eviga salighet genom sådana handlingar. Vi förtjänar inte något med våra bristfälliga gärningar. Även om vi skulle fasta genom att låta bli att äta och endast ägna oss åt bön och bibelläsning så skulle också detta vara ofullkomligt eftersom vi är ofullkomliga. Dessutom har Gud skapat oss som människor som behöver mat och dryck. Det är inte ett resultat av syndafallet att vi äter och dricker, ej heller att vi behöver vila och rekreation. Gud har skapat oss så.

Bön eller bibelläsning behagar inte heller Gud om vi gör dessa handlingar för att visa upp för andra hur gudfruktiga vi är. Jesus kallar det hyckleri. Vi kan inte på något sätt behaga Gud genom vår bön eller bibelläsning, som om det skulle vara en förtjänstfull handling. Det betyder inte att vi ska låta bli det. Men för att förstå Jesus rätt så måste vi förstå vad han vill ha av oss. Han vill inte ha våra gärningar, för de duger ändå inte. Han vill ha våra hjärtan. Gud går alltid längre än människans öga kan se. Han går bakom fasaden och ner i djupet, ja, han blickar ner i vårt inre. Där ser han oss som vi är. Och han belönar oss för det som finns där, i det som är dolt för människor, inte för våra yttre och synliga handlingar.

I oss själva vet vi att det inte finns något gott i våra hjärtan. Det finns inget hos oss som kan behaga Gud. Alla våra försök att behaga Gud med vår gudfruktighet är lönlösa. Gud vill inte ha vår gudfruktighet. Det vill säga, han vill inte ha en gudfruktighet som bygger på att vi som människor på något sätt försöker visa hur gudfruktiga vi är eller tror att vi genom ett gudfruktigt liv kan förtjäna något hos honom. Jesus talar starkt emot en sådan attityd. Han visar oss att han vill ha våra hjärtan. Han uppmanar oss att hålla vår fasta i det dolda. Vi ska inte visa det för andra människor. Då kommer också Gud att belöna oss i det dolda. Och det är en belöning som handlar om att Gud ger oss av sitt Ord och stärker och bevarar oss i tron. Den belöning Gud ger handlar om att han kommer till oss genom sitt Ord och förlåter oss våra synder. Han gör det inte för vår egen skull eller för vår fastas skull, utan för sin egen Son Jesu Kristi skull.

När Gud ser in i vårt hjärta, när han ser på det som är dolt för våra ögon, så är det sin egen Sons gärningar han dömer oss efter. Ja, så är det för den som genom dopet fått tron i sitt hjärta, för den

© DEPOSITFOTO

som genom det heliga dopet tagits upp i Guds egen familj och fått alla sina synder utstrukna. Han kan vila i Kristi gärningar. Den människan kan berömma sig av Jesus Kristus och vad han gjort. Vi kan berömma oss av honom. Vi kan berömma oss av hans heliga, fullkomliga liv och av hans död och uppståndelse för oss. Hans gärningar kan vi berömma oss av, hans liv kan vi peka på. Honom kan vi ära.

Det finns en parallell mellan den rätta fastan som handlar om Kristi gärningar och de följande verserna om att samla skatter i himlen. Vi vet att allt här på jorden är förgängligt. Alla våra ägodelar, allt vi äger och har, har ett utgångsdatum. Det förgår. Det förstörs av naturen, det äts upp av bakterier, det nöts sönder av väder och vind. Människor dör, allting förgår. Det Jesus igen talar om är våra hjärtan. Var har vi våra hjärtan? Har vi dem här på jorden, eller har vi dem i himlen? Det visas genom var vi samlar våra skatter.

Nu är det inte så att Gud säger att det är syndigt eller fel att tjäna pengar och äga hus och bil eller vad man för övrigt behöver för att kunna leva här i världen. Men det är en hårfin balans mellan det att ha det man behöver och vara tacksam till Gud för det, och det att ägna sitt liv åt att söka det som finns här på jorden. När man gör sina ägodelar eller sina egna jordiska verk eller sina mänskliga relationer till ett ändamål i sig själv och glömmer att det är Gud som har skänkt oss allt så gör vi det till en avgud. Då har vi också bevisat att vi har vårt hjärta på jorden.

Enda sättet att behålla sitt hjärta i himlen är genom att samla skatter där. Det gör vi genom att hålla oss till Guds Ord. I himlen har vi en evig skatt som aldrig förgår. Den skatten har Jesus Kristus, Guds egen Son, vunnit för oss. I himlen varar allt evigt och går aldrig sönder. Där är allt fullkomligt och gott. Där kommer vi aldrig att sakna något av det vi saknar här på jorden. Vi kommer att vara nöjda med allt och framförallt vara nöjda med att få vara hos Gud för evigt.

Fastetiden handlar alltså inte om vad vi kan göra för Gud eller vad vi bör göra för Gud. Det handlar om Frälsaren Jesus Kristus och hans frälsande verk för oss med sitt fullkomliga liv och med sin död och uppståndelse. Några människor kanske kan ha lättare att koncentrera sig på Guds Ord om de fastar. Men det finns inget påbud att man måste göra det. Det vi vet är att vi behöver mat och dryck regelbundet. Fastan är därför för oss ett rent evangelium. Det förbereder oss för kyrkans högtidsdag då vi firar vår Frälsares uppståndelse och seger över våra fiender – över synden, döden och djävulen. I Jesu Kristi namn. Amen.

Vi tackar dig, vår käre himmelske Fader, för att du har givit oss din egen Son till vår Frälsare. Tack för att vi genom ditt Ord får allt vi behöver som rör vår eviga salighet. Tack också för att du ger oss allt vi behöver för våra liv här på jorden. Må du bevara oss i den saliggörande tron alltid. Led oss så att vi samlar skatter i himlen hos dig, led oss så att vi har våra hjärtan hos dig. I Jesu Kristi namn. Amen.

Øyvind Edvardsen

Frälsningsekvationen

Den lutherska synen är att tro = frälsning och frälsningen för med sig goda gärningar. Den romersk-katolska synen är att tro + goda gärningar = frälsning. I båda fallen har man tro, goda gärningar och frälsning. Varför är skillnaden så viktig?

Det man skulle kunna kalla ”frälsningsekvationen” är en tidlös fråga, men jag skulle vilja ställa den med tanke på tre olika tidsperioder.

Första århundradet

Mottagarna av aposteln Paulus inspirerade brev till galaterna hade börjat bra. Genom den helige Ande hade de i tro tagit emot Jesus Kristus som sin Frälsare från synden. Men sedan var det några så kallade judaister som förledde dem att tro att man måste hålla vissa gammaltestamentliga lagar. Särskilt omskärelsen var nödvändig för frälsningen tillsammans med tron på Jesus. Brevet som Paulus skrev till de kristna i Galatien speglar hans häpenhet, sorg och oro för att de fallit för judaisternas lögner.

Paulus klargjorde att lagens gärningar inte är en del av frälsningsekvationen. *Men vi vet att människan inte förklaras rättfärdig genom laggärningar utan genom tro på Jesus Kristus. Därför har vi också satt vår tro till Kristus Jesus, för att stå som rättfärdiga genom tro på Kristus och inte genom laggärningar* (Gal 2:16). Paulus påminde faktiskt galaterna om att skulle de hålla sig till lagen för att få frälsning skulle de bli tvungna att leva felfria och fullkomliga, annars kunde de förvänta sig Guds förbannelse.

Femtonhundratalet

På Martin Luthers tid var judaisterna borta sedan länge, men deras lärosatser hade funnit ett hem i den romersk-katolska kyrkan. Luther växte upp i tron på kyrkans undervisning att det fanns en naturlig gnista av godhet inom honom som han måste få att flamma upp. Kyrkan på Luthers tid lärde att frälsningen inte helt och hållet var Guds gåva till människor. De måste bidra till tron med goda gärningar för att få förlåtelse och komma till himlen. Och ändå fick människor veta att de måste tillbringa en lång tid på ett inbillat, renande ställe som kallades skärselden. Luther har ingående beskrivit den förtvivlan som fyllde honom när han trodde att frälsningsekvationen innefattade hans gärningar.

Så annorlunda livet blev när han förstod och trodde på att Skriften faktiskt lär att *den rättfärdige ska leva av tro* (Rom 1:17)! Endast tro! Glädje ersatte förtvivlan, frälsningsvisshet kom i stället för tvivel! Tacksamheten för frälsningen som Guds gåva tog sig uttryck i ett liv med kärlek och goda gärningar.

Tjugohundratalet

Idag tänker fortfarande den naturliga människan att det finns saker man kan och måste göra för att få frid med Gud. Men ekvationen att frälsning är ett resultat av att lägga gärningar till tron är obiblisk, felaktig och dödligt farlig. Den är ett missförstånd av lag och evangelium. Lagen avslöjar synd och skuld och visar hur fördärvade våra hjärtan har blivit. Evangeliet talar bara om renande nåd och förlåtande kärlek.

Endast tron frälser. Tron är helt och hållet Guds verk. Om vi försöker lägga något till Jesu försoningsverk riskerar vi att förlora alla de välsignelser som han har vunnit. Gärningarna kommer när vi sätter högt värde på hans välsignelser. Vi gör goda gärningar som tack till Gud för att han räddat oss.

Prof. James Pope, Martin Luther College, New Ulm, Minnesota. Forward in Christ 10/14

Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig. Ps. 119:105

Det saliga bytet

I en blogg på nätet står det: Läran om *”Det saliga bytet”*– att Jesus tog vår synd på sig och att vi fick hans rättfärdighet – må vara populärt men det är *inte* vad Bibeln lär ut. Vi kan inte vara rättfärdiga på samma gång som vi lever i synd – inte ens om vi är pånyttfödda kristna – eftersom vi inte kan tjäna två herrar (http://bjorkbloggen.com/).

Vi låter Skriften och Luther förklara detta. Att Bibeln verkligen talar om det saliga bytet är inte taget ur luften utan har sin säkra och klara grund i Bibelns eget ord. Skriften säger att Kristus blivit vår *ställföreträdare, vikarie*. Det straff som skulle ha drabbat oss har drabbat honom. Och det liv som han levde heligt och rent gav han oss till förtjänst. Luther kallar detta för *”det saliga bytet”*. Och han grundar det på Paulus ord i 2 Kor 5:21: *Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud* .

Det saliga bytet innebär två saker:

1) Jesus måste uppfylla Guds heliga lag i vårt ställe. Vi talar om Kristi aktiva lydnad = *laguppfyllelsen*. Sedan han fullgjort allt vad lagen kräver har lagen fått sin fullbordan i honom.
2) Jesus måste lida straffet för vår synd. Försoning mellan Gud och människor är omöjlig utan att full lösen har betalts. Detta kallar vi Kristi passiva lydnad = *korsdöden*.

På grund av att Jesus uppfyllde båda dessa krav har du och jag frid med Gud. Fadern är nöjd, ingenting återstår. När djävulen anklagar dig med att visa på alla dina fel och brister får du peka på Kristus. Det han gjorde för dig är till100 % fullkomligt.

Ibland har det funnits tendenser att i förkunnelsen glömma bort Jesu aktiva lydnad, dvs hans laguppfyllelse. Denna laglydnad är lika viktig som hans försoningsoffer på Golgata. Kristi aktiva lydnad började när han omskars på åttonde dagen och den kom till uttryck i öknen på djävulens hemmaplan. Där vek han inte en millimeter från Faderns heliga vilja utan vann en fullständig seger över honom som ständigt anklagar oss inför lagen.

Gud är helig. Han skapade människan helig och begärde att människan skulle vara helig. För att uppfylla dessa krav var det nödvändigt för människan att hålla hela lagen. Men hon misstrodde Gud och förlorade sin helighet. Därför kan hon inte fullkomligt lyda Herrens vilja. Guds Son blev människa för att rädda oss undan fördömelsen. Han blev vår ställföreträdare, ställd under lagen för att hålla den i vårt ställe och betala vår syndaskuld som ett skuldoffer för våra synder. Under hela sitt liv höll Jesus lagen fullkomligt, inte för sig själv utan för oss. Genom detta heliga liv, sin aktiva lydnad, tillfredsställde han Guds heliga krav på människan.

Nu blev en frikännande dom inte bara möjlig utan i allra högsta grad verklig. Hela den i synd fördömda världen förklarades rättfärdig. Denna frikännande dom basunerades ut på Golgata kors i Jerusalem år 30, när Jesus vid nionde timmen gav upp sin ande och sa: “Det är fullbordat.” Där vilar din rättfärdighet, salighet och eviga lycka. Detta är en gåva som inte går att köpa för pengar. Trots din synd, din överträdelse av lagen, får du gåvan gratis genom Kristi laguppfyllelse och död på korset.

Ingvar Adriansson

Lutherrosen - en ros utan taggar

Ända sedan reformationstiden har lutherrosen varit en symbol för den evangelisk-lutherska bekännelsen. Martin Luther designade den själv och använde den från 1516 som sitt husvapen. Han hade sett en förebild i lejon- och papegojfönstret i Augustinerklostrets kyrka i Erfurt, där han dagligen hade det för ögonen vid bönerna under sin tid som augustinermunk 1505-1512. Kurfursten av Sachsen lät 1530 tillverka åt Luther en signetring med symbolen. Den använde han sedan som personligt sigill i sina talrika brev. Att äga ett eget sigill var annars en utmärkelse och rättighet förbehållen kejsare, furstar och höga herrar inom kyrkan.

Luther såg sigillet som ett uttryck för eller sammanfattning av sin teologi och sin tro. I ett brev till Lazarus Spengler skrev han 1530:

"Först ska det vara ett svart kors på ett hjärta som har sin naturliga färg så att jag själv blir påmind om att tron på den korsfäste gör oss saliga. För man blir uppfylld av det man tror av hjärtat. Om det än är ett svart kors som plågar och ska göra ont, låter det hjärtat behålla sin färg och fördärvar inte naturen. Det betyder att det inte dödar utan håller vid liv.

Men hjärtat ska sitta i en vit ros för att visa att tron ger glädje, tröst och frid, men inte sådan frid och glädje som världen ger. Därför ska rosen vara vit och inte röd, för vitt är andarnas och änglarnas färg.

Rosen ska stå på ett himmelsblått fält, för denna glädje i anden och tron är början på den kommande himmelska glädjen som visserligen redan har börjat därinne och omfattas av tron men inte är uppenbar än.

Runt detta fält ska det vara en gyllene ring som visar att en sådan sällhet i himlen varar för evigt och inte har något slut. Den är också dyrbarare än all glädje och egendom, precis som guld är den ädlaste och värdefullaste metallen.

Detta är mitt *compendium theologiae* (min sammanfattning av teologin). Jag ville visa den för dig i all vänskap och hoppas du uppskattar det. Må vår älskade Herre Kristus vara med din ande nu och i det kommande livet. Amen."

BE

Gud har alltid en utväg

Människonaturens brist

Har du någon gång känt det som att du hamnat i en återvändsgränd i ditt liv? Stöter du ibland på saker som känns övermäktigt tunga? När vi stöter på motgångar och prövningar i livet, små som stora, går vi dem då glatt till mötes, med fast förtröstan på att Gud ska ordna allting? Någon av de två första frågorna är det säkert många som svarar ja till. Men hur många är det som utan att tveka kan svara ja på den tredje? Tenderar vi inte att vackla i vårt hopp och vår gudsförtröstan när motgången kommer? Koncentrerar vi oss inte gärna på oss själva och vår egen maktlöshet i prövningens stund? Här tror jag många känner igen sig.

Det är egentligen inte så konstigt att det är så här. Förklaringen är att gudsförtröstan och gudstillit inte finns hos oss naturligt. Vi hoppas inte och litar inte på Gud, eftersom vi av födseln har en förvänd natur. När motgångar möter oss är det därför inte förvånande att vi vänder oss bort från Gud snarare än till honom. Så fungerar den fallna människonaturen.

Skriften som stridsvapen

Den som har blivit döpt har dock fötts på nytt och fått en ny natur som arbetar för allt det som den gamla naturen motarbetar: gudsförtröstan, tålamod, ödmjukhet m.m. Resultatet blir en strid i oss, men det är en strid där vi själv kan medverka, och Gud har dessutom gett oss stridsvapen. Ett av vapnen är hans ord (som andra kan nämnas nattvarden och bönen). Paulus säger: ”Allt som tidigare har skrivits är skrivet till vår undervisning, för att vi ska bevara vårt hopp genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger” (Rom 15:4). Han berättar här för oss att de bibliska författarna har skrivit med ett helt bestämt syfte, nämligen att undervisa oss så att vi ska bevara vårt hopp genom den uthållighet och tröst vi får av Skriften. Därför är det viktigt att vi är väl förtrogna med vad Bibeln säger, så att vi kan trösta oss med de riktiga bibelorden då motgångarna kommer. Jag kommer nu att presentera tre sådana bibelställen.

Paulus – en beprövad man

Paulus var en man som fick möta mycket lidande och många motgångar under sitt liv. Han säger: ”Av judarna har jag fem gånger fått fyrtio rapp minus ett. Tre gånger har jag blivit piskad med spö, en gång har jag blivit stenad, tre gånger har jag lidit skeppsbrott…” (2 Kor 11:24). Ändå kunde han till korintierna säga: ”Ingen annan frestelse har drabbat er än vad människor får möta. Och Gud är trofast, han ska inte tillåta att ni frestas över er förmåga. Samtidigt med frestelsen kommer han också ge en utväg, så att ni kan härda ut” (1 Kor 10:13). Det finns ingen anledning att i motgången tro att det som drabbar oss skulle vara unikt. Vi möter inte andra prövningar än dem som människor i gemen får möta. Det varierar från människa till människa vilka slags prövningar vi möter, men ingen kan säga att den mött en prövning som ingen annan tidigare skulle ha mött.

Trots att Paulus var en hårt prövad man, visste han att Gud är trofast; han är inte en som viker undan. På så sätt låter han sina kristna inte genomgå mer än de kan bära. När prövningen kommer bereder han dessutom en utväg ur den. Detta var Paulus medveten om, och det är inte omöjligt att det var det som hindrade honom från att ge upp mitt i alla lidanden. Jag har länge undrat vilken utväg Paulus talar om. Är det att Gud ger oss extra kraft i prövningen eller att han på något direkt sätt griper in i våra liv? Det kanske handlar om bådadera? Vi har i alla fall löftet från Gud om en utväg och kan vänta hans hjälp i prövningen.

Också i det djupaste mörkret…

Men hur är det då om man inte tycker sig kunna se någon utväg – om allt bara tycks svart och förtvivlat? Någon gång kanske vi gräver ner oss så djupt i våra problem, att vi inte tycker oss se annat än bara mörker omkring oss. Vi får kanhända tankar som att Gud kanske inte finns i alla fall, eller att han inte känner till vår situation. Bibeln kan dock också ge oss tröst. I psalm 139 skriver David: ”Om jag sitter eller står vet du det, du förstår mina tankar fjärran ifrån … med alla mina vägar är du förtrogen. Innan ett ord är på min tunga vet du, Herre, allt om det” (v 2-4). Gud är allsmäktig. Han står utanför tid och rum och vet t o m vad vi kommer att säga innan vi har sagt det. Alltså vet han också allt

om alla människor och deras situation. Han har inte glömt någon.

Senare i samma psalm beskriver David också situationen ovan. ”Säger jag: ’Låt mörker täcka mig, och ljuset bli natt omkring mig’…” Här har vi alltså att göra med en person som verkligen ser svart på tillvaron. Men David fortsätter: ”… så är inte mörkret mörkt för dig. Natten lyser som dagen, och mörkret är som ljuset.” Pga vår mänskliga kortsynthet, och då motgången möter oss, ser vi inte vem Gud är. Han är inte en människa som står handfallen inför problem. Han vet råd, också då det inte finns råd. Han är inte begränsad där vi är begränsade. Därför skriver David här som han gör. Gud kan göra vad han vill, och därför kan inget mörker bli mörkt för honom. Tvärtom, ”Natten lyser som dagen, mörkret är som ljuset.” Vi kan här dra en parallell till det tidigare bibelstället (1 Kor 10:13): Gud ska bereda oss en utväg – mörkret ska vara som ljuset. Mörkret kanske inte försvinner - prövningen varar så länge den varar – men den ska vara som dagen och som ljuset – vi ska kunna uthärda den. Då vi alltså kommer i en situation där allt ser hopplöst ut, ska vi minnas att universums Skapare förmår oändligt mycket mera än vi någonsin kan tänka och ana.

Också det onda står i Guds tjänst

Slutligen ska vi erinra oss löftet Paulus ger i Romarbrevet: ”Vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, som är kallade efter hans beslut” (8:28). När Kristus offrade sig på korset förde han oss alla till Gud, eftersom hans verk utgör en fullständig betalning för alla våra synder. Vi får tro att detta är sant. Vi får också tro att Gud tillrättalägger allt i vårt liv så att det tjänar till vårt eviga väl. Därmed måste också alla våra prövningar och lidanden tjäna Guds syfte med oss. Gud är inte upphov till det onda, men han styr det så att det måste tjäna hans sak.

Vi kan alltså ha hopp, fastän våra omständigheter kan tyckas dystra. Att vi misstror Gud är ett resultat av att vi är syndare. Vi kommer hela livet att få kämpa med vår gudsförtröstan. För Kristi skull förlåter dock Gud oss dessa och alla andra laster. Han är vår vän och därför kan vi vara frimodiga också i motgången. Vi kan vara säkra på att vi endast möter det vi kan bära, att det inte finns någon situation som är hopplös för Gud och att han låter allt som händer oss tjäna vårt eviga väl. Gud har alltid en utväg.

Jesper Hansen

Folkmord på de kristna

Den 24 april har det gått exakt 100 år sedan inledningen på folkmordet 1915, då mellan 800000 och 1,5 miljoner människor (det råder osäkerhet om de exakta siffrorna) dödades i det sönderfallande Osmanska riket. Tvångsdeportationer, avrättningar, massakrer och framkallad hungersnöd drabbade i första hand armenier, men även assyrier/syrianer och kaldéer. Under detta år och de fortsatta förföljelserna fram till 1923 tömdes riket nästan fullständigt på sin kristna befolkning.

Det svåra lidande som kristna drabbades av för 100 år sedan och som mellanöstern-kristna drabbas av i vår tid leder tankarna till Uppenbarelseboken. Där påminns vi om den enda och sanna trösten vid förföljelse, lidande och folkmord: att förföljda kristna, som på den tiden då Johannes såg den himmelska synen ofta var slavar och andra föraktade människor, av Kristus gjorts till ett kungarike och ett kungligt prästerskap inför Gud! Vilken tröst mitt i lidandet: *Du har gjort dem till ett kungarike och till präster åt vår Gud* kan vi läsa i Uppenbarelseboken 5:10.

Tro

Navelskådande ligger inte i trons natur. Att tro på Gud innebär inte att jag tittar på mig själv och ser hur stark jag är. Tron ser snarare *utanför* sig själv. Tron ser på Gud, tänker på vem Gud är och begrundar vad han har gjort.

Tron ser också att det Gud har gjort är fantastiskt. Gud lovade sända en Frälsare och han gjorde det! Jesus kom hit till jorden. Han levde fullkomligt, dog i mitt ställe och uppstod segerrikt, allt för att vinna frälsning åt mig. Tron ser att Gud tog det Jesus gjort och gav det till mig när den helige Ande kom och verkade tro i mitt hjärta. Tron fortsätter med andra ord att se på *Gud* - vem Gud är och vad *Gud* har gjort.

Förståelsen av vem Gud är och vad han har gjort får oss att säga: “Tala Herre, din tjänare hör.” För det Gud talar är alltid till vårt eviga bästa. Visst kommer vi att kämpa på med våra tvivel, vår rädsla, våra bekymmer och våra frågor. Men ytterst handlar det om Gud som är *trofast*!

(*Utdrag ur Meditations)*

Underbart skapad

Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad. Underbara är dina verk, min själ vet det så väl. Ps 139:14

”Titta, mamma!” ropade Jakob. ”Titta vad Kajsa har gjort!”

Mamma log medan hon beundrade den lilla människan som Kajsa hade ritat och det stora K-A-J-S-A som stod skrivet tvärs över papprets övre del.

© DEPOSITFOTO

”Gubben har en kropp, ben och armar, och hon har ritat alltihop. Och bokstäverna i hennes namn är helt perfekta!” sa Jakob samtidigt som Kajsa kom in i köket. Familjens minsting strålade av stolthet.

”Hon är ju bara tre år. Visst är det bra gjort av en som är så liten?” frågade Jakob.

”Ja, det är fantastiskt att Gud gör små barn så smarta”, svarade mamma. ”De lär sig att prata, läsa och skriva otroligt snabbt. Våra kroppar och förmågor är särskilt goda gåvor från Gud”.

”I söndagsskolan lärde vi oss den första trosartikeln och vår lärare sa samma sak. Men då började jag tänka på de barn som har olika sjukdomar. En del barn har hjärnskador som gör att de har svårt att lära sig nya saker, sen finns det andra som är blinda eller döva och en del kan inte gå. Mamma, hur är det med dem?”

Det är viktigt att vi tackar Gud om han gett oss välfungerande kroppar och förmågan att tänka och lära oss nya saker. Samtidigt är det sant att inte alla barn har fått samma gåvor. Hur är det med dem?

Jo, alla barn är underbart skapade även om de har en hjärnskada eller någon slags funktionsnedsättning. De har också en odödlig själ och är högt älskade av Gud. Tack vare kärleksfulla människor i deras omgivning kan de lära sig mycket av det som andra vanligtvis tar för givet att alla ska kunna. Det viktigaste är dock att även dessa barn måste bli medlemmar i Guds rike genom dopet och att också de behöver få höra om den kärlek Gud visat oss genom att sända Jesus.

Jesus dog för alla. Även för den själ som bor i en kropp som inte är perfekt. Det finns människor som tycker att bebisar som inte är helt perfekta borde dödas innan de föds till den här världen. Därför är det viktigt att vi, som älskar Gud och känner till hans vilja, står upp för dessa bebisars rätt att leva. Deras kroppar och själar behöver de kristnas skydd och hjälp. Hur ska de annars kunna lära känna Jesus som är deras Frälsare?

Vi borde tacka och lova Gud för vår dyrbara kropp och själ, oavsett i vilket skick de är. De av oss som välsignats med god hälsa kan också använda sina förmågor till att hjälpa dem som är sjuka och svaga. Alla har rätt att få höra om Jesus. Gud har befallt oss att berätta om Jesus för andra!

Käre Jesus, tack för att du har gett mig min kropp och själ. Hjälp de ofödda bebisar som riskerar att bli dödade för att de har någon slags funktionsnedsättning. För till sist alla dina barn till himlen. Amen.

Ur “A Few Minutes with Jesus” av *Joslyn Moldstad*

Herren leder dig på den väg du ska vandra (Jes. 48:17)

Pastor Tim Buelow (till vänster) var pastor i Norrköping år 2000–2002. Karim till höger.

Vid universitetet i Aleppo i Syrien undervisade en ung man i engelska. En granat som exploderade i hyreshuset där han bodde fick honom att i oktober 2012 lämna sin familj och sitt hemland. Han reste till Joplin i södra Missouri, USA, eftersom en tidigare elev i Aleppo bodde där.

Karim växte upp som katolik och ville utbilda sig till präst. Men han blev avrådd av en präst som sa: ”Du är din mammas ende son.” I Joplin besökte han många kyrkor men kunde inte hitta någon andlig hemvist där. Så stötte han på en medlem i Faith Lutheran Church i närbelägna Carthage. Denne tyckte att Karim borde träffa församlingens pastor, som har syrianska vänner sedan sin tid i Sverige. Karim följde med sin nyfunne vän till en gudstjänst.

I den lutherska kyrkan i Carthage fann Karim det han längtade efter - ”normala” gudstjänster med liturgi. Mötet med pastor Tim Buelow ledde till 18 veckors konfirmationsundervisning och en förklaring till prästens avrådan: Katolska präster kan inte ha barn. Nu insåg Karim och pastor Buelow att Gud kallade den 30-årige syrianen till missionsarbete bland muslimer, kanske någon dag i hans hemland. Det är som bekant ett mycket farligt arbete. Därför nämns inte hans efternamn här.

”Om man vill förändra muslimer måste deras hjärtan förändras. Det är inte lätt men det är inte omöjligt. Kristus kan göra det”, säger Karim.

Efter mer än två år har han haft sin asylintervju i USA. Han har påbörjat en förberedande prästutbildning vid Martin Luther College i väntan på ett positivt asylbeslut. Under väntetiden har pastor Buelow undervisat honom i grekiska och hebreiska så att studietiden kan förkortas något. Efter examen vid MLC väntar fyra års studier vid prästseminariet i Mequon. Karim arbetar deltid för WELS Outreach to Muslims och översätter också god kristen litteratur till arabiska för WELS Multi-Language Publications.

Det krävs ytterligare fem år för att söka medborgarskap i USA efter asylbeskedet. När han fått sitt amerikanska pass kan Karim ansöka om inresetillstånd för sina föräldrar och sin syster som är kvar i Aleppo.

I Faith Lutheran Church´s veckoblad uppmanas församlingens medlemmar regelbundet att be för Karim, för hans studier, översättningsarbete och framtida gärning som missionär. Sådan bön är alla kristnas stora uppgift. Jesus sa: ”Skörden är stor men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han skickar ut arbetare till sin skörd.”

Material till denna artikel är delvis hämtat från en nästan helsideslång artikel i den lokala dagstidningen Carthage Press, Missouri, nov.2014. Därifrån är också bilden hämtad med tillstånd från fotografen Anne Brown.

Birgitta Erlandsson

Du skall inte stjäla

SJUNDE BUDET

Guds tio bud blev genom Martin Luthers lilla katekes våra förfäders värdegrund. Men har de någon aktualitet i dagens värld? Gäller de oss?

I sin förklaring till detta bud går Luther till rätta inte endast med stöld i den mening vi ofta tänker oss det utan i lika hög grad med förklädd stöld genom t.ex. orättfärdighet i handel. Han säger inledningsvis i Stora katekesen:

Ty stjäla kallas, såsom nyss sagts, icke allenast när man plundrar kistor och fickor, utan även när man skor sig på torget, i bodar och salustånd, vin- och ölkällare, eller med ett ord allestädes, där man driver affärer samt där man tager och giver penningar för varor och arbete.

Luther går ofta till angrepp mot ocker och andra oskäliga profitmetoder. I synnerhet i Stora katekesen ger han stort utrymme åt att behandla sådana synder. Inför Guds ögon är det lika illa att vara förklädd bedragare som att vara en smygande tjuv. Gud ser innanför förklädnader och för honom är den enes blodröda synder lika uppenbara som den andres.

Den girige affärsmannen som bara vill ha mer och mer (girig: grek. '*merhavare*') av det jordiska goda är i Guds ögon inte bättre än tjuven som smyger omkring i husen. Skillnaden inför människor är, som Luther också framhåller, att den ena är föraktad och fruktad medan den andra i människors ögon är högt aktad. Den ena löper risk att bli straffad, medan den andra tämligen stillsamt kan utöva sin näring tills Guds dom faller över dem båda.

Så går det ock i allra största utsträckning till på torget och i den allmänna handeln, då den ene uppenbarligen bedrager den andre med falsk vara, falskt mått, vikt och mynt samt medelst fintligt uträknande, underliga penningoperationer eller med sluga knep narrar andra; likaså när man oskäligt skruvar upp priset och efter sitt godtycke prejar, skinnar och utpressar någon. Vem kan väl uppräkna eller uttänka allt dylikt? Korteligen, här har vi att göra med det allra vanligaste yrke och det allra största skrå på jorden. Och om man nu betraktar världen och alla dess stånd, så är det ingenting annat än ett stort stall, fullt av stora tjuvar.

Vi ska lägga märke till vad Luther sade här i slutet av citatet, att alla, hög som låg, är tjuvar. Alla, också du och jag. Är vi det inte i människors ögon, så är vi det i Guds ögon, när han sätter oss på sin guldvåg, som är så känslig att också hjärtats rörelser ger utslag på vågen. Vi är ofta helt upptagna med planer på hur vi kan få mer för det vi säljer, hur vi ska lyckas sälja mer av våra tvivelaktiga varor eller tjänster, eller hur vi ska lyckas pressa ner priset ytterligare när vi står i beråd att köpa något på torget. Helst skulle vi inte betala någonting för det vi köper och omvänt erhålla köparens hela förmögenhet för det vi säljer.

På samma sätt är det när vi förvaltar andras egendom, t.ex. som anställda. Gärna skulle vi vilja göra så lite som möjligt mot högsta möjliga ersättning. Vi är så rädda om vårt anseende att vi inte gärna tillgriper grövre metoder för att komma åt nästans egendom, t.ex. försnillning. Tänk om vi skulle bli avslöjade!

I stället resonerar vi kanske så att vi jobbar så mycket som vi anser att vår lön är värd, d.v.s. inte speciellt mycket. När vi, tid efter annan, nås av skvaller om förskingring och bedrägerier bland företagsledare och politiker ler vi i vår självrättfärdighet. Jag är minsann bättre!

Inför Gud är vi alla lika. Människosläktet är ingenting annat än ett stort stall, fullt av stora tjuvar, som Luther uttryckte det. Den som är försumlig i sitt arbete är en broder till rövaren, heter det i Ordspråksboken 18:9.

I denna bok duggar också domarna över falsk våg och falska mått tätt (Ords 20:23; se också 20:10, 16:11, 11:1).

HERREN avskyr två slags vikter, falsk våg är av ondo.

Oärlighet i handel och vandel är på lång sikt självbedrägeri. För oss usla människor handlar allt om att få så mycket som möjligt mot minsta möjliga prestation. Gud har andra principer och i sitt ord låter han oss få veta dem.

I Apg 20:35 stöter vi på en princip som inte är förenlig med denna världens gång, men som Guds barn likväl ska ha för ögonen: *Det är saligare att giva än att taga*. I Luk 12:15 hittar vi en mycket skarp varning:

Se till att ni aktar er för allt slags girighet ('merhavande')*, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar.*

Hur kan vi då som kristna förhålla oss rätt till vår nästas egendom? Luthers förklaring i Lilla katekesen ger här en god vägledning:

Vi skall frukta och älska Gud, så att vi inte tar vår nästas pengar eller ägodelar, eller tillägnar oss dem genom ett oärligt handlande, utan hjälper honom så att hans ägodelar och affärer befrämjas och beskyddas.

Biblicums förlag öppnar webbutik

Att Stiftelsen Biblicum säljer värdefull bibeltrogen litteratur är knappast obekant för läsarna av denna tidning. Förlaget har gett ut drygt 30 titlar, de flesta som småskrifter. Dessutom säljer förlaget böcker från XP Media och en del andra förlag. Viktigast bland dessa är Folkbibelns olika utgåvor.

Nu förbättras möjligheterna att beställa dessa böcker då en webbutik har öppnat på adressen http://forlag.biblicum.se. En del böcker säljs som introduktionserbjudande till specialpris. Det finns också möjlighet att prenumerera på tidskriften Biblicum via webbutiken.

Några av de första småskrifterna är utgångna men förlaget undersöker möjligheterna att antingen sälja dem i digital form eller ge ut dem i nytryck.

En av de allra första böckerna som Biblicum gav ut, ”Det står skrivet – Biblicum svarar biskopsmötets bibelkommission” har genom överenskommelse med Kyrkliga Förbundets bokförlag utkommit i nytryck på Biblicums förlag. Boken är mycket aktuell också i dag.

Eftersom en del av Biblicums böcker säljs till Finland planeras en depå så att beställningar till Finland levereras direkt därifrån. Betalningen kan ske kontant vid avhämtning (i euro) eller mot faktura (faktura skrivs i svenska kronor).

Introduktionserbjudanden:

Biblicums småskrifter:
- Erlandsson: Profet och profetia enligt Bibeln 3 €
- Erlandsson: Värdshistoriens första dagar 3 €
- Erlandsson: Israel som Guds tjänare 3 €

Andaktsböcker:
- Braun: Närmare Jesus 8 €
- Braun: Upp till Jerusalem 8 €

Den kristna läran:
- Österbacka: Hoppets bekännelse 8 €
- Kuske: Luthers Lilla katekes 11 €

Nyheter på Biblicums förlag:
- Danell, Erlandsson, Hedegård: Det står skrivet (nytryck) 11 €
- Erlandsson: Frågor och svar om Bibeln 11 €

Bibeldag i Lepplax bykyrka palmsöndagen 29 mars 2015

Tema: Kyrkan

12.00 *HHN*
13.00 *Gudstjänst*, Ola Österbacka
Kafferast
14.45 *Den synliga och osynliga kyrkan*, Øyvind Edvardsen
15.45 *Munnens bekännelse*, Øyvind
16.30 Kvällsmat
17.30 *Den stridande kyrkan* – ur Uppenbarelsebokens synvinkel, Ola
18.15 *Sångstund*, Hans Ahlskog
18.45 (ca) Avslutningsandakt: *Den triumferande kyrkan*, David Åkerlund

Nordisk pastoralkonferens i Norrköping 13–14 mars

För första gången ordnas en gemensam pastoralkonferens för pastorer och studenter från Finland, Norge och Sverige.

Pastor Alvar Svenson

kallades hem till sin Frälsare natten till den 2 februari 2015. Minnesord i nästa nummer av Bibel och Bekännelse.

”Dyrbar i HERRENS ögon är hans trognas död.” Ps 116:15.

Planerad verksamhet i Lepplax och Vasa mars–augusti 2015

	Lepplax	*Vasa*
Mars		
1	–	HHN 10, Gudstj. 11, kk
5		Bibelstudium 19
8	Gudstjänst 13	–
11	Bibelstudium 18.30	
15	Gudstjänst 18	Gudstjänst 11
19		Bibelstudium 19
22	Gudstjänst 13	–
25	Bibelstudium 18.30	
29	HHN 12, Gudstj. 13 Bibeldag. Servering.	–
April		
2	–	HHN 19.30
3	Gudstjänst 10	–
5	–	Gudstjänst 11, kk
8	Bibelstudium 18.30	
12	Gudstjänst 13	–
16		Bibelstudium 19
19		Gudstjänst 11. Årsmöte
22	Bibelstudium 18.30	
26	HHN 12, Gudstj. 13 kk	–
30		Bibelstudium 19
Maj		
3	–	HHN 10, Gudstj. 11, kk
6	Bibelstudium 18.30	
10	Gudstjänst 10	–
14	Gudstjänst 10	Bibelstudium 19
17	–	HHN 10, Gudstjänst 11
20	Bibelstudium 18.30	
24	HHN 12, Gudstj. 13 kk	–
28		Bibelstudium 19
31	–	Friluftsdag
Juni		
7	–	–
14	Gudstjänst 10	Gudstjänst 11
21	–	–
28	Gudstjänst 10	–
Juli		
5	–	HHN 10, Gudstjänst 11, kk
12	Friluftsgtj. hos Ahlskog	
19	–	Gudstj. 16 Salteriet (prel.)
26	–	–
Augusti		
2	–	HHN 10, Gudstjänst 11, kk
9	Gudstjänst 10	–
16	HHN 17.15, Gudstj. 18	Gudstjänst 11
23	Gudstjänst 10	
30	Gudstjänst 10	

kk: kyrkkaffe

David Åkerlund inleder pastorspraktik

David Åkerlund har studerat teologi på distans och också deltagit i en del kurser i Sverige och Europa. Han studerar fortsättningsvis under ledning av LBK:s studierektor för distansundervisningen, Peter Öman.

Församlingens styrelse har nu beslutat kalla honom att fullgöra den praktik som är bruklig innan den studerande prövas och eventuellt kallas till pastor. David har tackat ja till kallelsen.

David Åkerlund kommer att under två års tid leda gudstjänster och predika, ungefär en gång per månad. Församlingen uppmanas att med förbön och uppmuntran stöda honom i denna ansvarsfulla uppgift. Han har också fått en motsvarande kallelse från finska bekännelsekyrkan, SLT, närmast för att bistå församlingen i Haukipudas.

David har fungerat som styrelsens ordförande allt sedan S:t Johannes evangelisk-lutherska församling grundades 1.8.2008.

Församlingens verksamhetsplatser:

Lepplax bykyrka, Pedersöre
- Bönehusvägen, 68530 Lepplax

Biblion, Vasa
- Biblioteksgatan 5, 65100 Vasa

Följ gudstjänster via webbsändningar: sanktjohannes.info/media/stjdirekt/.
Mer än 300 inspelningar av gudstjänster, föredrag och bibelstudier: http://sanktjohannes.info/media/inspelningar/

Pastorer:
Øyvind Edvardsen, Ahlströmsgatan 21 A 4, 68600 Jakobstad; tfn +358 44 358 3598
Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383
Pastorspraktikant, styrelsens ordförande:
David Åkerlund, Soldattorpsvägen 130, 68530 Lepplax; tfn +358 40 580 3795
Kantor och lärare:
Hans Ahlskog, Lepplaxvägen 186, 68530 Lepplax; tfn: +358 50 383 1995
Styrelsemedlem:
Botvid Lindström; Holmbacktået 2, 65630 Karperö; tfn +358 40 752 7534
E-post: fornamn.efternamn@sanktjohannes.info

Guds folk förlåter som Gud förlåter

Så ska också min himmelske Far göra med er, om ni inte var och en av hjärtat förlåter er broder (Matt 18:35)

Från hjärtat kommer onda tankar, säger Jesus i Matt 15:19. Våra hjärtan är av naturen fulla av hat. När Jesus säger att vi av hjärtat ska förlåta vår broder får vi det jobbigt. Synden i våra hjärtan gör det svårt för oss att förlåta våra trossyskon när de syndar mot oss.

Kanske är det så för att vi inte har låtit Gud beröra våra hjärtan med sitt Ord. I Bibeln talar han om hur mycket han älskar oss och gång på gång förlåter oss. När vi inte låter honom tala till oss i gudstjänster, i bibelstudier med andra kristna och i vår egen dagliga bibelläsning har vi en benägenhet att glömma hur han älskar och förlåter oss. Det är svårt att förmedla Guds kärlek och förlåtelse till andra när vi inte själva tar den till oss. Om vi fortsätter att nonchalera Guds förlåtande nåd som vi finner i hans Ord är det vi som riskerar att kasta bort hans förlåtelse.

Vi ropar med kung David: *Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta och ge mig på nytt en frimodig ande* (Ps 51:12). Och vår Kung i himlen svarar: *Jag ska ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag ska ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött* (Hes 36:26). Gud skapade ett nytt hjärta i dig genom dopet. Genom dopet tvättade den helige Ande ditt orena hjärta med Kristi blod. Ditt nya hjärta gläder sig åt Guds förlåtelse, för hans förlåtelse är utan villkor, fullkomlig, obegränsad. Ditt nya hjärta kommer att glädja sig åt att i gudstjänster och bibelstudier höra hur stor och härlig Guds förlåtelse är. Ditt nya hjärta kommer att se fram emot att ha stilla stunder med Jesus i din egen andakt hemma.

När vi känner storheten i Guds förlåtelse förlåter vi så som han har förlåtit oss - utan villkor, fullkomligt, ja, t.o.m. när en kristen bror eller syster gång på gång syndar mot oss. Herre, hjälp oss att förlåta andra precis som du förlåter oss!

Varför är jag så fattig på goda verk?
Jag har ju fått all synd och skuld förlåten.
Rikligt välsignad, älskad av Herren Gud
borde jag älska mer, mer visa tacksamhet.

Herre, min Konung, du som benådat mig,
dig vill jag tacka, lova i all evighet.
Låt mig nu älska bröder och systrar mer,
visa min nästa kärlek och trofasthet.

Ingen kan älska såsom min Herre Gud,
som gick i döden för att sona all vår skuld.
Herre, när du nu gjort oss så mycket gott,
vill jag dig älska mer, tjäna av tacksamhet.